

mindste Toldafgiften — faar Indskyldelse paa den almindelige Konsumpris, Detailpris. Jeg tror, at det er en Erfaringsætning, der ikke skal kunne modsiges, at der altid gaar en længere Tid, før den gjør sig gjældende, medens der derimod gaar en forholdsvis meget kort Tid, inden en Værdistigning gjør sig gjældende paa Detailpriserne. Naar det ærede Medlem havde indskrænket sine Bemærkninger dertil, vilde jeg ialtfald fuldt kunne have sluttet mig til ham; men jeg kan ikke tvivle om for mit Vedkommende, at en Formindfælse af Vares Værdi paa Markedet her nødvendigvis i Tidens Løb maa gjøre sig gjældende paa Detailpriserne. Naar det ærede Medlem endvidere bemærkede, at det var en Illusion, at den arbejdende Klasse Naar forbedredes derved, at de Varer, som ere nødvendige Forbrugsvarer for dem, blive billigere, tror jeg ikke, at det ærede Medlem med Føje kan fastholde denne Paastand. Jeg tror ganske vist, at der altid i Tidens Længde maa udvikle sig et bestemt Forhold mellem en Vares Værdi og en Vares Pris, altsaa ogsaa mellem Arbeidets Værdi og Arbeidets Pris, men jeg tror ganske vist, at der kan gaa længere Tid hen, inden det gjør sig gjældende, og jeg tvivler altsaa ikke om, at en Formindfælse af Prisen paa Arbeidernes Fornødenheder utvivlsomt vil i Dieblicket føles som en Lettelse i hans Naar. En anden Sag er det, om en Synken af selve Arbeidets Værdi, der selvfølgelig synker, naar det, der betinger Tilveiebringelsen af Arbeidet, altsaa Arbeidernes Konjum, bliver mindre, ogsaa og bevirker en Synken i Arbeidets Pris, som balancerer med hans formindste Forbrug, saaledes altsaa, at hans Stilling bliver som tidligere. Jeg skal indrømme, at det kan ske, men man kan paa ingen Maade gaa ud fra, at det netop sker i samme Forhold og til den samme Tid, hvor Formindfælsen i Arbeidernes Konjum er kommen tilfede. Vi kan erindre, at det er ikke os alene her, der sætte Arbeidsprisen, men at den ogsaa sættes og væsentlig bestemmes ved Forhold udenfor vort Omraade, og erkjendes det, maa det ogsaa erkjendes af det ærede Medlem, at den danske Pris paa Arbeidet ikke behøver absolut at gaa ned, fordi den danske Arbeiders Fornødenheder kunne erhverves for en lavere Pris. Jeg tror imidlertid, at det ikke hjælper ret meget, at man vil fordybe sig i disse Spekulationer. Jeg tror, at det er rigtigere at holde sig til det, der stemmer med de almindelige Forestillinger om Forholdene, og da tror jeg ikke, at det vil benægtes af det ærede Medlem, at den almindelige Forestilling, som ogsaa forekommer mig ret vel begrundet,

er den, at det vil fremfalde en Forbedring i Arbeiderens Naar, naar han kan erhverve de almindelige Forbrugsartikler for en lavere Pris. Det tror jeg, det ærede Medlem vil erkjende.

Broberg: Hvad angaar de almindelige statsøkonomiske Anstuelser, der fremkom fra det ærede Medlem for 10de Kreds (Seszen) her bag ved, har allerede den høitærede Finansminister saa fyldestgjørende bevaeret dem, at jeg ikke skal opholde mig derved. Jeg kan i Et og Alt tiltræde, hvad den høitærede Finansminister i den Retning har sagt, og jeg tror ogsaa, at han deri har det langt større, overveiende Flertal i det danske Folk for sig. Der er derimod faldet nogle enkelte Ytringer fra det ærede Medlem, som jeg, hvis jeg ikke vidste — hvad vi Alle her vide — at han er en stor Humorist, maasse personlig kunde føle mig mindre behagelig berørt af, men da jeg nu veed det, er det ikke Tilfældet med mig paa nogen Maade. Men da nu ikke Alle udenfor Salen vide, at han er en saa stor Humorist, som vi vide, maa det være mig tilladt paa den danske Handelsstands Vegne — og jeg tror, at den deri vil give mig fuldt Medhold — at kalde ham en lille Smule til Orden (Seszen: Maa jeg bede om Ordet!) for en saadan Ytring som den, at naar Tolden blev affattet, puttede de Handlende den i Lommen. Nei, det gjøre de virkelig ikke! Hvis de kunde gjøre det, var det ganske overordentlig let at være Handelsmand. Men jeg vil dog sige, at selv om man vilde forudsætte, at Kjøbmændene vare Kjeltringer — og det vil det dog sige — at de altsaa vare Mercurit Søner i to Betydninger, vilde det være ugjørlikt paa Grund af, at der i denne Verden er Noget, der hedder Konkurrence. Jeg vil holde mig til dette Vædringsforslag om Kaffe; der er Tolden 12 Ore. Tror nu virkelig det ærede Medlem, at det skulde være muligt, at nogen som helst Handlende kunde stikke de 12 Ore i Lommen, naar Kaffen bliver toldfri? Hvis han tror det, befinder han sig i en eksempelvis Bidsfarelse (En Stemme: Det tror jeg ogsaa!). Ja, det gjør mig ondt, om De tror det, saa befinder De Dem ogsaa i en fuldstændig Bidsfarelse! Jeg vil oplyse Dem om, at den større Handlende, der handler med Kaffe, nu gjør det med 1 Dros Avance paa 1 Pund. Tror De nu, naar Tolden blev tagen bort, han saa vilde faae 13 Ore? Nei, De tager feil, han vilde ikke tjene mere end 1 Ore! Det er en overordentlig stor Misforstaelse, som gjør sig gjældende. De Herrer kjende ikke til den store Handel, men De tale om Detailhandelen; naar de gaa hen og kjøbe Dem